Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

SYDTHY ANDELS SVINESLAGTERI

1930–1955

16. DECEMBER

SYDTHY ANDELS-SVINESLAGTERI

1930 — 1955

SYDTHY
ANDELS-SVINESLAGTERI

1930—1955

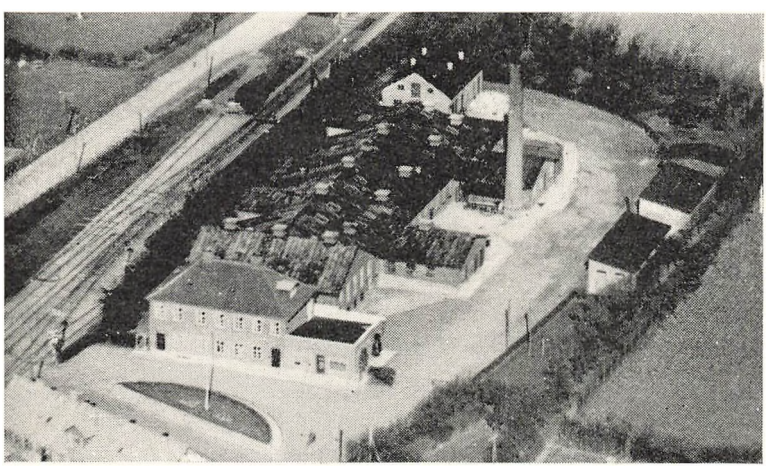

THISTED AMTS TIDENDES BOGTRYKKERI

FORORD

Da Sydthy Andels-Svineslagteri nu har virket gennem 25 Aar, er det vel naturligt at kaste et Blik tilbage. Vi kan hurtigt blive enige om, at de Begivenheder, vi har oplevet i denne Aarrække, ønsker vi ikke gentaget.

Om Slagteriets Start skal jeg ikke skrive, da jeg ikke var med dér og heller ikke i det første Driftsaar. Begyndelsen vil blive omtalt senere efter Oplysninger fra Forhandlingsprotokollen, som har været ført meget omhyggeligt, hvad vi vist kan takke Kr. A. Kristensen, Abildgaards Mark, for.

De tre Mænd, som stod i Spidsen for Arbejdet, var efter min Mening N. Nikolajsen, O. Astrup, Kr. A. Kristensen og N. N. Stensgaard, Hurup, men foruden dem var der mange andre, som tog Del i Tegningsarbejdet. Thy var vel det Landomraade, som leverede færrest Svin til Andelsslagterierne. Da saa Produktionen steg stærkt sidst i 20'erne, fandt Landmændene, at det var naturligt at faa et Andelsslagteri paa Egnen, men der blev bygget tre. Var det ikke for mange, saa var det heller ikke under nogen Omstændigheder for faa, men det var Udtryk for, hvad Landmændene ønskede. Tiden har vist, at det kunde gaa.

Vi, som har været med paa nærmeste Hold det meste af Tiden, kan vel se tilbage med Tilfredshed; selv om der har været baade op- og nedadgaaende Tider i den svundne Aarrække, saa tror jeg, at Andelshaverne i det store og hele har været særdeles godt tilfredse. Nu er der vist ingen indenfor Bestyrelsen, som tror at kunne lede Slagteriet, det maa man overlade til Direktøren og hans Medarbejdere. Direktør Jeppesen ledede Slagteriet fra dets Start indtil 1949, da han døde, og nu har Direktør Edv. Sørensen ledet Slagteriet siden. Begge har de hver paa sin Maade ledet Virksom-

heden saadan, at Andelshaverne har været tilfredse. Der er faktisk ingen, som har meldt sig ud i den forløbne Tid. Det betyder meget, at der er Ro om et Slagteri.

Jeg vil gerne takke alle, saavel paa Slagteriet, indenfor Andelshavernes Kreds som Forretningsforbindelser for godt Samarbejde og for godt Sammenhold.

Det sker med Ønsket om, at ogsaa Fremtiden maa blive saadan, at Slagteriet kan være til Gavn for dansk Landbrug, og at Ungdommen vil værdsætte Fædrenes Arbejde ved fremdeles at støtte Slagteriet.

»Hovgaarden«, Vibberstoft.

LAUR. CHRISTENSEN.

Fra den graa Oldtid til det første Andelsslagteri

SVINET har som Husdyr været kendt i Danmark fra den graa Oldtid. Derom fortæller talrige Knoglefund fra vore Forfædres Bopladser, og fra den nordiske Gudelære kender man Galten Særimner, der hørte hjemme i Valhalla, og som havde den fortræffelige Egenskab, at man kunde snitte en god Steg fra Galtens bovnede Sider, uden at det generede det mindste. Sulet voksede straks ud igen.

Sammenlignet med det Aaremaal, hvor vi her i Landet har kendt Svinet som Tamdyr, er Udviklingen af Nutidens rationelle Flæskeproduktion med de dertil hørende Led inden for Avl, Produktion, Behandling paa Slagterierne og Forædling foregaaet i Løbet af forbavsende kort Tid. Endnu for 100 Aar tilbage havde man ikke nogen Svineproduktion af Betydning. Dansk Landbrug havde hidtil været Storeksportør af Korn, men Udviklingen af Jernbanenet og Dampskibslinjer ændrede dette Forhold. Fra de nye, oversøiske Lande kom store Mængder af Korn til Vesteuropa til Priser, som laa væsentligt under Produktionsprisen herhjemme.

Dette var intet mindre end en Katastrofe for vort Hovederhverv, og i denne Nødssituation fik danske Landmænd en uvurderlig Haandsrækning fra den gryende Andelsbevægelse. Man sluttede sig sammen i lokale Selskaber for at kunne levere den mest ensartede, den bedst mulige Vare. Det begyndte med Andelsmejerierne, og Skummetmælksproduktionen gav næsten med det samme Stødet til en stærkt forøget Svineavl. Medens vi indtil 1860 kun havde eksporteret ca. 2000 Svin aarligt, steg Udførslen ret hurtigt til 300.000 Stk., og de fleste gik til det tyske Marked. De fede Hamburgsvin var en god Handelsvare indtil 1887, da man uden Varsel modtog Forbud fra Tyskland mod Indførsel af levende Svin fra Danmark. Paaskudet var nogle Tilfælde af Svinepest paa Amager, men den

egentlige Baggrund var, at de tyske Svineproducenter følte sig stærkt truet af Konkurrencen fra deres danske Kolleger.

Paany maatte man omlægge Produktionen og dennegang med det engelske Marked for Øje, men de engelske Forbrugere vilde have Kød i Stedet for Spæk. Man maatte prøve gennem Avlsarbejde at finde frem til Produktion af lange, kødfulde Svin med fast Rygspæk, let Bov, tyk Bug og gode Skinker. Som det første Land i Verden tog Danmark fat paa et rationelt Avlsarbejde. Man gjorde en Række ret mislykkede Forsøg med Krydsninger og skabte saa endelig gennem Renavl en dansk Svinerace af den rigtige Bacontype. Det var et kæmpemæssigt Arbejde, som her maatte gøres. Fra alle Egne opkøbte man de bedste egnede Grise og brugte dem som Avlsmateriale. Lad der ogsaa her ved denne Lejlighed lyde en Tak til de Foregangsmænd, som under trange Kaar banede Vejen for det, som snart Verden over blev kendt som dansk Bacon — en Vare i Topklassen.

Rundt om i Landet blev der oprettet private Slagterier, men Salget, som ofte foregik paa Slump, fandtes ikke tilfredsstillende af Leverandørerne, og opmuntret af det gode Eksempel fra Mejerierne begyndte man at slutte sig sammen for at bygge Andels-Svineslagterier. Det første blev bygget i Horsens i 1887, i Aaret 1900 havde man 26, indtil den første Verdenskrig var Antallet steget til 43, og endelig gav de store Produktionsaar 1929—30 Anledning til Oprettelse af et betydeligt Antal nye — deriblandt Sydthy Andels-Svineslagteri.

Mange og tilsyneladende haabløse Kriser maatte dansk Landbrug igennem, inden man kunde skifte om fra Korneksport til Udførsel af forædlede Husdyrprodukter. Man overvandt dem alle gennem Vilje til Sammenhold, ved Foretagsomhed og god Evne til at udnytte de forhaandenværende Muligheder. Lad denne korte Gennemgang af Forudsætningerne for de danske Andelsslagteriers Historie ogsaa være et opmuntrende Budskab til den unge Slægt, der skal føre Fædrenes Arv videre.

Oprettelsen af Sydthy Andels-Svineslagteri

Indtil 1930 blev største Delen af Svineproduktionen i Thy afhændet til private Slagterier og deres Opkøbere, men efterhaanden som Svineopdræt blev en stadig vigtigere Gren indenfor Husdyrproduktionen, meldte sig hos Landmændene i Sydthy ganske naturligt Ønsket om at faa oprettet et Andelsslagteri paa Egnen, saa man selv havde Haand i Hanke

med Grisenes videre Skæbne og kunde være sikker paa at modtage den bedst mulige Afregning. Det var ikke alene i Sydthy, man begyndte at tænke paa et selvstændigt Slagteri. Lignende Ønsker fremkom i Nordthy og i Hanherred, og det kom da til at gaa saadan, at man omtrent paa samme Tid tog fat paa at forberede Opførelse af tre helt nye Slagterier. Under saadanne Forhold kunde det ikke undgaas, at Egnsinteresserne maatte tørne sammen, og det blev ved Oprettelsen i nogen Grad til Skade for Slagteriet i Sydthy. Det viste sig fra Begyndelsen, at det var forbundet med Vanskeligheder at naa op paa det Antal Svin, man havde bestemt paa Forhaand, nemlig 20.000. Sagen maatte en kort Tid lægges til Side som tilsyneladende uigennemførlig, men en lille Kreds opgav hverken Modet eller Arbejdet. Vor Virksomhed er ved Jubilæet disse Mænd en særlig Tak skyldig for deres aldrig svigtende Tro paa, at Opgaven kunde bringes til en heldig Løsning.

Det første Møde om et Andelsslagteri i Sydthy blev holdt paa »Missionshotellet« i Hurup den 15. December 1928. Det thyl. landøkonomiske Selskab var Indbyder efter Opfordring af en Kreds af Landmænd paa Egnen, og der var mødt ca. 200 interesserede. Formanden for Nykøbing Andels-Slagteri, *Klaus Dahlgaard*, og Slagteriets Direktør var kommet til Stede for at redegøre for deres Syn paa Mulighederne. De anbefalede begge varmt, at man arbejdede videre med Sagen og pegede navnlig paa den Betydning, som en saadan selvstændig Andelsvirksomhed kunde faa for sin Egn. Under den efterfølgende Forhandling viste det sig imidlertid, at der var delte Meninger. Man anmodede de utilfredse om at forlade Mødet, og den Kreds, som blev tilbage, nedsatte derefter et Udvalg, som valgte Gdr. *P. Pedersen*, »Korsgaard«, Refs, til Formand.

Straks i det nye Aar samledes Udvalget til Møde for at forberede Tegningsarbejdet. Man var enige om, at der maatte tegnes 20.000 Svin, inden Tegningen skulde betragtes som bindende, men i første Omgang var Resultatet en Skuffelse, og da man den 4. Marts 1929 paany samledes til Møde og maatte konstatere, at det kun var lykkedes at tegne godt 8700 Svin, var Udvalgets Flertal af den Mening, at Sagen maatte opgives. Nogle Dage senere drøftede man Slagterispørgsmaalet paa Landboforeningens Generalforsamling, men uden Resultat.

ARBEJDET TAGES OP IGEN

Der var imidlertid to Mænd, som daarligt kunde forlige sig med Tanken om, at man ikke kunde gennemføre denne Andelsopgave. Det var Grd.

Nikolaj Nikolajsen, »Over Astrup«, og Hmd. *Kr. A. Kristensen,* Ettrup, og selv om de i den Forhandlingsprotokol, som allerede var anskaffet, maatte slutte det foreløbige Arbejde med denne Sætning: »Sagen var dermed tilsyneladende kørt ud i det uvisse«, opgav de ikke Arbejdet. Ved en Samtale med Formanden for Sydthy Husmandskreds, *N. N. Stensgaard,* Hurup, fik man den Opmuntring, at Stensgaard lovede at bringe Sagen frem paa Husmændenes Formandsmøde, og derefter gjorde man gennem Bladene opmærksom paa, at der blev arbejdet videre, samtidig med, at man henstillede til Egnens Landmænd, at de ikke foreløbig tegnede sig til andre Slagterier.

Kr. A. Kristensen, Ettrup

N. N. Stensgaard, Hurup

Paa et Møde den 18. Maj 1929 blev der nedsat et nyt Underudvalg, bestaaende af *Nikolaj Nikolajsen, Kr. A. Kristensen* og *N. N. Stensgaard,* Man fandt de gamle Tegningslister frem og tog fat med frisk Mod, selv om man var klar over, at Arbejdet nu var vanskeliggjort ved, at der i Mellemtiden var agiteret for andre Slagterier indenfor det Opland, som maatte betragtes som det naturlige for et Slagteri i Hurup. I den følgende Tid blev der holdt en Række Agitationsmøder rundt om paa Egnen, og da man samledes paany den 29. November, kunde man med Tilfredshed fastslaa, at man nu havde naaet Maalet for Forhaandstegningen — en Leverance paa 20.000 Svin aarligt. Nogle faa Dage senere var dette Tal yderligere steget til 21.331 Stk., og derefter tog man ikke i Betænkning at indbyde til stiftende Generalforsamling i Hurup den 13. December 1929, ved hvilken Lejlighed ca. 650 af de nye Andelshavere var mødt frem.

Efter en Redegørelse fra Formanden for det forberedende Udvalg, Kr. A. Kristensen, blev der med det samme truffet Bestemmelse om, hvor det nye Slagteri skulde bygges. Der forelaa Tilbud fra Boddum-Ydby Kommune om et Tilskud paa 18.000 Kr. foruden en billig Byggegrund, men Hurup Kommune tilbød 26.375 Kr. foruden Tilslutning af Kloak, og derefter blev det med 488 Stemmer for Hurup og 136 for Ydby vedtaget, at det nye Slagteri skulde opføres i Hurup.

Sandhed - Ærlighed - Redelighed blev Mottoet

Efter Generalforsamlingen blev der i Forhandlingsprotokollen skrevet følgende, der for Eftertiden kan vidne om den gode og redelige Aand, som var kendetegnende for Slagteriets første Formand, Nikolaj Nikolajsen, »Over Astrup«:

Til Eftertanke!

Nu er Sydthy Andels-Svineslagteri stiftet, og dets hele Ledelse lægges nu efter Lovene, og som almindeligt er, for Fremtiden i en Bestyrelses Haand.

Den første Bestyrelse er i Dag for første Gang traadt sammen. Vi er valgte af en større Kreds af Omegnens Landbrugere og Svineproducenter, smaa som store, de har givet os deres Tillid og en Ret til at skalte og valte med en Del af deres maaske surt erhvervede Penge; saa stor en Del af hver især, som de faar Prioriteter i Foretagendet foruden den fremtidige hele Driftsordning eller Driftsøkonomi.

Lad derfor i Dag ved dette første Bestyrelsesmøde Ønsket og Haabet til saavel nuværende som fremtidige Bestyrelsesmedlemmer være, at det altid maa være Mænd med Vilje, Mod og Evner til at kunne styre og lede Foretagendet; man kan nok sige efter de gode, gamle Andelsprincipper, i Demokratiets Aand, saa Kortene altid kan lægges paa Bordet.

Lovene har vi affattet efter almindelig menneskelig Forstand, og vi synes, de er gode, og dog skulle de ses paa som et nødvendigt Onde. — Dermed lad Mottoet til alle Tider være:

SANDHED, ÆRLIGHED og REDELIGHED,

og lad dette være Grunden, hvor paa der bygges.

Hurup, den 21. December 1929.

NIKOLAJ NIKOLAJSEN.

Den første Bestyrelse for Slagteriet

1930 blev et travlt Arbejdsaar for den nye Bestyrelse. Det var en Forudsætning, at Opførelsen af Slagteriet skulde begynde saa snart som muligt, og Bestyrelsen aflagde Besøg paa en lang Række jydske Slagterier, fortrinsvis de nyere, for at finde frem til den bedst mulige Byggeform i Hurup. Man maatte bogstavelig talt begynde paa bar Bund, idet ingen af Bestyrelsens Medlemmer tidligere havde været i Ledelsen for et Slagteri og derfor var ukendt med de Krav, der maatte stilles. Det fremgik af Slagteriets Forhandlingsprotokol, at man gik grundigt og omhyggeligt frem og sørgede for at søge Samarbejde med den fornødne Sagkundskab. Man var enige om, at Slagteriet skulde bygges med en Kapacitet paa 35.000 Svin aarligt, og man overdrog til Ingeniørerne Damgaard, Odense, Engberg, Horsens, og Færch, Brønderslev, at udarbejde hver sit Forslag, saaledes at Bestyrelsen skulde staa frit over for, hvilket man vilde antage. Som sagkyndige Dommere fik man Slagteridirektørerne Rasch, Hadsten, og Bech, Bjerringbro, til at komme til Hurup, og Forhandlingen om Projekterne sluttede med, at man bestemte sig til at antage Ingeniør Engbergs Forslag. Der blev holdt Licitation over Byggearbejdet. Paa et Bestyrelsesmøde den 15. Marts 1930 blev Bogholder *E. Jeppesen,* Bjerringbro, antaget som Direktør.

Direktør E. Jeppesen
1930—1949

De samlede Omkostninger for Byggeriet sammen med en Række andre Leverancer, hvorom der blev truffet Aftale i Sommerens Løb, blev ca. 300.000 Kr.

Den 22. Juli 1930 blev en betydningsfuld Dag. Da var man naaet saa langt, at der skulde antages Mandskab til Slagteriet.

Samme Eftermiddag blev den nye Virksomhed forevist for en indbudt Kreds, og under højtidelige Former var der Grundstensnedlæggelse. En Blykapsel med et Dokument blev indmuret midt i den nordlige Side af Svalehallen, og Folketingsmand *Kr. Fuglsang,* Sogneraadsformand *Ludvig Klitgaard,* Hurup, og Slagteriets Formand, *Nikolaj Nikolajsen,* ind-

murede hver en Sten med gode Ønsker for den nye Virksomhed og dens Fremtid. Paa det Dokument, som blev nedlagt i Blykapslen, stod følgende:

»*Anno 1930 opførtes dette Slagteri paa Foranledning af og med omtrent fuld Tilslutning af alle Omegnens Landmænd. Slagteriet oprettes som et Andelsforetagende og med absolut Tilknytning til de gode, gennem Aarene prøvede Andelsprincipper*«.

Nedenunder stod Navnene paa de Udvalgsmedlemmer, som havde bidraget til Tegningen af Andelshavere.

Endnu havde man ikke faaet Finansieringsforholdene i Orden, og i et Bestyrelsesmøde enedes man derfor om at underskrive i Fællesskab paa en Veksel paa 100.000 Kr. I et senere Møde vedtog man at modtage et fast Laanetilbud fra Thylands Bank, Hurup, paa 250.000 Kr., som skulde forrentes med ½ % over den til enhver Tid gældende Indlaansrente, og desuden en Kassekredit paa 200.000 Kr.

Tirsdag den 16. December 1930 var man færdige til at tage fat paa Slagtningerne. Dødshylet fra den første Gris skingrede gennem Slagtehallen, og det viste sig til Bestyrelsens Tilfredshed, at Prøveslagtningen blev gennemført godt.

En ny Virksomhed var skabt!

Sydthy Andels-Svineslagteri var nu en Kendsgerning!

25 Aar med mange Krav og mange Problemer

Nu er saa de første 25 Aar i Slagteriets Historie gaaet. Det har været en Periode, som har budt paa mange Vanskeligheder, mange Problemer, som skulde løses — og som blev løst — stærkt svingende Muligheder og Vilkaar for Svineproduktionen og dermed for den Virksomhed, som her paa Egnen skulde modtage og behandle Andelshavernes Produktion. Hvis man som Indledning i korte Træk skal opridse nogle af de skelsættende Begivenheder i denne første Aarrække, maa man først nævne den engelske Baconkontingentering, som herhjemme førte til Indførelse af Svinekortene med Nedskæring af Produktionen i en lang Aarrække — tværtimod de Forudsætninger, hvorunder Sydthy Andels-Svineslagteri og de mange andre omtrent samtidige Slagterier var oprettet blot et eller to Aar forinden. Der var knappe Kaar for Landbrugserhvervet som Helhed i disse Aar, og det skulde og maatte sætte sine Spor ogsaa inden for de Virksomheder, som omsatte en saa betydelig Del af Landmændenes Indkomster.

I 1940 kom den tyske Besættelse med øjeblikkelig Afskæring af Slagteriernes mangeaarige Handelsforbindelser til England. Dertil kom daarlige Høstaar, og da der ikke var Muligheder for Tilførsler udefra, skulde og maatte Svineproduktionen gaa langt ned. Indenfor blot 10 Aar oplevede man Svingninger fra den ene Yderlighed til den anden — fra en forceret Svineproduktion, der til Landmændenes Skade kom til at gaa over alle Grænser, til den knappest mulige.

Men ogsaa Krigen fik jo Ende, og Aarene derefter har givet en meget betydelig Stigning i det Antal Svin, som modtages og behandles i vor Virksomhed, saaledes at omfattende Udvidelser maatte gennemføres, fordi det blev umuligt at foretage den rigtige Behandling af Flæsket inden for de Rammer, man tilrettelagde ved Opførelsen i 1930.

De Problemer, som Slagteriet har skullet løse, er i det store og hele kommet udefra, og ved 25 Aars Jubilæet kan det uden Overdrivelse siges, at der inden for Andelshavernes Kreds altid har raadet et ualmindelig godt Sammenhold om Virksomheden. De stormfulde Generalforsamlinger med heftig Kritik, som man har oplevet saa mange andre Steder i Landet, har hidtil været noget ukendt inden for Sydthy Andels-Svineslagteri. Der har altid været Ro om Virksomheden, og man har ved et enigt Samvirke søgt at naa frem til de bedst mulige Resultater i Overensstemmelse med det høje Motto, som Slagteriets første Formand og Bestyrelse valgte for den nye Virksomhed.

DER BLEV IKKE TEGNET »PAPIRSVIN«

Paa Slagteriets første Generalforsamling, der fandt Sted halvanden Maaned efter, at Virksomheden havde indledet Driften, blev det meddelt, at Byggeomkostningerne var ca. 300.000 Kr. eller noget mere end anslaaet. Ved denne Lejlighed drøftede man, hvad der skulde foretages over for de Andelshavere, som først havde tegnet sig til Sydthy og derefter havde sluttet sig til et andet Slagteri. Folketingsmand Kr. Fuglsang, der var Ordstyrer ved Mødet, oplyste, at det drejede sig om 18 Andelshavere med en aarlige Leverance paa ca. 1100 Svin. Fuglsang gjorde opmærksom paa, at man naturligvis kunde fastholde, at de paagældende skulde betale den lovhjemlede Bøde paa 25 Kr. for hvert Svin, der gik udenom Slagteriet, men skulde man tvinge de udtraadte til at gaa ind i Rækkerne, vilde det betyde, at de var i stadig Opposition og sandsynligvis alligevel vilde benytte den først givne Lejlighed til at slippe ud som Andelshavere. Under Hensyn hertil vilde han anbefale, at man saa bort fra deres Tegning og undlod at gøre Bødekrav gældende overfor dem. Denne Redegørelse blev taget til Efterretning, og i et senere Møde bestemte Bestyrelsen, at der intet skulde ske de udtraadte. Man vilde have Ro om Virksomheden.

I det første Driftsaar naaede man op paa en Slagtning paa 33.001 Svin eller 11—12.000 mere, end man havde regnet med i Starten. I sin Beretning i 1932 sagde Nikolaj Nikolajsen, at denne store Slagtning var det bedste Bevis for, at man ikke i Agitationen havde tegnet »Papirsvin«, hvilket man havde ymtet om fra visse Sider. Han gjorde samtidig opmærksom paa, at den gennemsnitlige Leverance var 43 Svin pr. Andelshaver og pegede paa, at man heraf kunde se, at Sydthy ikke var en Egn med Svinefabriker som i Østjylland, hvor de gennemsnitlige Leverancer var ca. 100 Svin pr. Andelshaver.

Ved den første ordinære Generalforsamling den 19. Februar 1932 havde man foruden Beretning og Regnskab mange andre betydningsfulde Anliggender til Debat. Vedrørende Regnskabet blev det oplyst, at Driftsoverskudet var 139.869 Kr., og der kunde efterbetales 5¾ Øre pr. kg.

Landbruget havde smaa Indtægter, og Gælden og Renternes Betaling spillede en meget betydningsfuld Rolle, hvorfor man fra forskellig Side arbejdede for Systemer, som kunde lette Rentetrykket. Det var i de Aar, J.A.K.-Bevægelsen fik Vind i Sejlene, og i mange Sogne gik man over til Brug af Andelspenge.

Et af Slagteriets Bestyrelsesmedlemmer havde, allerede da Slagteriet begyndte sin Virksomhed, stillet Forslag om, at Slagteriet skulde udstede Sedler paa Overskudet, saaledes at dette blev staaende indenfor Slagteriet som en Garanti for Sedlernes Indløselighed. Overskudssedlerne eller »Slagteripengene«, som de blev kaldt, endnu inden Tanken derom var blevet til Virkelighed, skulde saa cirkulere paa Egnen som almindeligt Omsætningsmiddel indtil Nytaar 1933, hvor de skulde indfries og erstattes med Sedler, svarende til 2 Kr. pr. Svin. Paa denne Maade kunde Andelshaverne faa deres Overskud udbetalt, men Slagteriet fik Renten af Beløbet, indtil Indløsningen fandt Sted.

Forslaget blev modtaget med Interesse paa Generalforsamlingen, men ved Afstemningen viste det sig dog, at der kun var et meget lille Flertal for at prøve det nye System. Bestyrelsen besluttede alligevel at gøre et Forsøg, foreløbig med 10.000 Kr., og man gik i Gang med Trykningen af Slagteripengene, men da man for en Sikkerheds Skyld vilde have Sedlerne stemplet, fik man fra Skattedepartementet Meddelelse om, at denne Form for Omsætningsmidler maatte betragtes som ulovlige, hvorefter Sagen henlagdes.

Det var ikke det eneste Forslag vedrørende Slagteriets Pengeomsætning og Økonomi, som var til Behandling samme Dag. Landsudvalget for L.S. havde stillet Forslag om en Tilføjelse til Lovene, hvorefter Bestyrelsen fik Bemyndigelse til at træffe egnede Foranstaltninger til Opnaaelse af rimelige Priser for Landbrugets Produktion, eventuelt ved at udskyde Betalingen til Andelshaverne i kortere eller længere Tid. Bestyrelsen havde forud behandlet Forslaget og fraraadede Vedtagelse under Henvisning til, at en saadan Tilbageholdelse af Andelshavernes Midler vilde være i Strid med de Forudsætninger, hvorunder Egnens Landmænd havde tegnet sig.

Man pegede paa, at det vilde stille Andelsslagterierne uheldigt i Konkurrencen, eftersom Privatslagterierne naturligvis fortsat betalte kontant. Bestyrelsen fik Generalforsamlingens Medhold, idet 200 stemte for Indstillingen og 41 for Forslaget fra L.S.

Et Forslag om at tegne Garantikapital til Andelsselskabernes Valutabank, for Sydthy Andels-Svineslagteris Vedkommende 3—4000 Kr. aarligt gennem 10 Aar, blev heller ikke vedtaget. Bestyrelsen fandt, at man kunde anvende disse Penge paa bedre Maade, og efter at have fastslaaet, at Pengeomsætningen foregik upaaklageligt for Slagteriets Vedkommende, føjede man til: »At Oprettelsen af en ny Storbank med dertil hørende mægtige Direktør- og Funktionærstillinger til gruopvækkende Lønninger, foruden eventuelle Nybygninger, skulde gøre Pengeomsætningen billigere, er der efter vor Formening ingen Grund til at tro«. Bestyrelsen fik saa godt som enstemmig Tilslutning til dette Standpunkt.

STØTTE TIL AVLSARBEJDET

Straks fra Slagteriets Oprettelse havde man Opmærksomheden henledt paa Avlsarbejdets Betydning. Endnu inden Virksomheden var kommet i Gang, besluttede man at gaa sammen med Landboforeningen om Afholdelse af Foredrag vedrørende Svineopdræt, rationel Svinefodring og Udvælgelse af de bedste Avlsdyr, og det fremgaar af Forhandlingsprotokollen fra Bestyrelsesmøderne, at man ogsaa med det samme gik ind for Indkøb af gode Avlsorner og ydede Tilskud til Ejerne, saafremt Ornerne maatte benyttes offentligt. Dette Arbejde for at skabe den bedst mulige Svinekvalitet inden for Slagteriets Omraade er fulgt op gennem Aarene siden, dels ved Støtte til Indkøb af Orner og Søer og dels paa anden Maade, hvor man har kunnet række Avlsarbejdet en hjælpende Haand. Paa Generalforsamlingen i 1933 godkendtes et Forslag om Samarbejde med Landbo- og Husmandsforeningerne for at faa Avlsmaterialet forbedret, og da man Aaret efter fik Henvendelse fra et nyt Amtsudvalg, som var nedsat med den Opgave at forberede Tuberkulosens Bekæmpelse, vedtoges det at yde den foreslaaede Bevilling paa 2 Øre pr. Svin samt 2 Kr. til hver tuberkulinprøvet Besætning.

DA SVINEKORTENE KOM

Vigtigere end disse Begivenheder var imidlertid den skelsættende Udvikling, som kom udefra. Kronestigningen i 1925 havde rystet Landbruget som Eksporterhverv, men nu var man ved at arbejde sig frem igen, og i 1929 var der atter Ligevægt i Omsætningen. Naar dette var muligt til

Trods for, at en verdensomspændende Krise allerede var under Udvikling, skyldtes det ikke mindst, at Flæskepriserne holdt sig i et forholdsvis højt Leje paa Verdensmarkedet. Dansk Landbrug var da ogsaa rede til at udnytte denne Mulighed, men til Skade for Erhvervet som Helhed opstod de saakaldte »Svinefabriker«, der opdrættede Svin i Tusindtal og overfyldte det engelske Marked. Danmark blev efterhaanden sin egen Konkurrent derovre — en Sandhed, som ældre Landmænd endnu maa mindes med Bitterhed — og Salgsprisen gik ned under Fremstillingsomkostningerne. Smerten meldte sig først, da den økonomiske Krise rigtigt satte ind og ogsaa ramte Baconmarkedet. Allerede i 1930 mærkedes Nedgangen, det blev værre i 1931, og 1932 blev det sorte Aar for Erhvervet. Smørret var en Overgang nede i 1,20 Kr. pr. kg, en god Udsætterko kostede ikke over 60—70 Kr., og et Slagterisvin kunde næppe nok hjembringe 4 Tikronesedler.

Men Produktionen fortsatte og gik helt over Gevind, og det førte i 1932 til, at England regulerede Tilførslerne. Hvert tidligere Leverandørland fik tildelt en bestemt Kvota, for Danmarks Vedkommende 62 % af de sidste 5 Aars Leverancer. Produktionen maatte tilpasses derefter, og saa fik vi *Svinekortene*, som tildeltes i Forhold til Grundskyld, Skummetmælk og tidligere Leverancer. Alt dette gav Slagterierne et omfattende Kontorarbejde, men Ordningen havde dog ogsaa sine lyse Sider. Svinefabrikerne, som ofte var oprettet helt uden for Landbruget, sygnede hen, og en højere Englandspris medførte, at Produktionen igen blev rentabel. I 1932 havde man haft en Gennemsnitspris paa 83 Øre pr. kg slagtet Vægt, Aaret efter var den 95 Øre, det følgende Aar 1,42 Kr. Før producerede man 100 Grise til 40 Kr. pr. Stk., men nu 40 Grise til 100 Kr. Stykket. Svinekortene var et Kapitel for sig. En Overgang var det mere

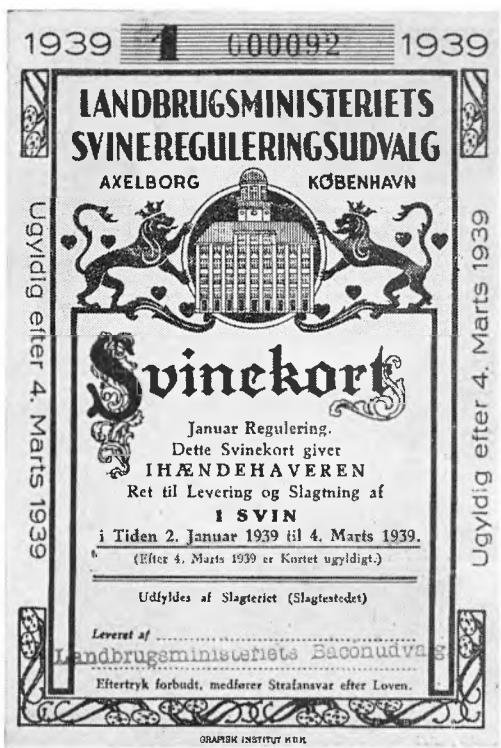
1939 1 000092 1939

LANDBRUGSMINISTERIETS
SVINEREGULERINGSUDVALG

AXELBORG KØBENHAVN

Ugyldig efter 4. Marts 1939

Svinekort

Januar Regulering.
Dette Svinekort giver
IHÆNDEHAVEREN
Ret til Levering og Slagtning af
I SVIN
i Tiden 2. Januar 1939 til 4. Marts 1939.
(Efter 4. Marts 1939 er Kortet ugyldigt.)

Udfyldes af Slagteriet (Slagtestedet)

Leveret af .....

Landbrugsministeriets Baconudvalg

Eftertryk forbudt, medfører Strafansvar efter Loven.

Ugyldig efter 4. Marts 1939

GRAFISK INSTITUT KBH.

Kortene end Svinene, man regnede med som Handelsobjekt, men efterhaanden fandt Ordningen dog et mere stabilt Leje, og vi havde denne Kontingentering til Krigens Udbrud.

KREATURSLAGTERI OG DESTRUKTIONSANSTALT

Aarene derefter bød paa adskillige nye Opgaver for Slagteriet. Da man byggede i 1930, var der ikke taget Hensyn til Kreaturslagtning, men som Følge af gentagne Henvendelser fra Andelshaverne blev Spørgsmaalet om Opførelse af et selvstændigt Kreaturslagteri ved Virksomheden sat under Afstemning i 1935 og vedtaget med 292 St. mod 42. Siden har Slagteriet Aar efter Aar modtaget og behandlet et betydeligt Antal Dyr — for det forløbne Regnskabsaar saaledes ca. 1700 Stk. I 1947 udvidedes Kreaturslagteriet for ca. 100.000 Kr.

I Foraaret 1936 drøftede man sammen med Thisted og Nykøbing Slagterier Muligheden for Opførelse af en fælles Destruktionsanstalt. Nykøbing faldt forholdsvis hurtigt fra, men mellem Hurup og Thisted opnaaedes Enighed om Bygning af en fælles Kødfoderfabrik ved Vildsund. Imidlertid gik det saadan, at Forslaget blev forkastet af Thisted Andelsslagteris Andelshavere, og en Overgang stod Hurup alene med Planerne. Man forhandlede med Ejeren af den private Destruktionsanstalt ved Ashøje om Overtagelse af hans Virksomhed, men arbejdede samtidig videre med Planen om en helt ny Fabrik, og takket være ikke mindst det energiske Arbejde, som blev gjort af vor Virksomheds Formand, *Laur. Christensen,* fastholdt man denne Tanke og vedtog at bygge ved Vildsund. Senere gik det som bekendt saadan, at Thisted gik med paa den fra Hurup foreslaaede Kontraktordning, og i 1941 fik man ogsaa Mors med.

I Aarene siden Opførelsen har Kødfoderfabriken vist sig at være et udmærket Aktiv, som har været til stor Gavn for de Virksomheder, som er Medejere. Paa Kødfoderfabriken bliver mange Affaldsprodukter udnyttet paa en saadan Maade, at de indbringer Leverandørerne den bedst mulige Betaling. I det forløbne Aar var Kødfoderfabrikens Omsætning 1.579.457 Kroner.

DEN TYSKE BESÆTTELSE OG DENS INDFLYDELSE PAA SVINEPRODUKTIONEN

De sidste Aar i 30'erne gav en rolig og støt Udvikling for Slagteriet uden større og skelsættende Begivenheder. Ved Udbrudet af den anden Verdenskrig i 1939 havde man i alle Kredse en Følelse af, at Udviklingen

kunde blive faretruende baade for vore Eksporterhverv og for Nationen som Helhed, og ved den tyske Besættelse af Danmark den 9. April 1940 blev Slagterierne straks stillet over for en Række vidtgaaende og skæbnesvangre Problemer. Vi var afskaaret fra vor største Kunde. Danske Eksportbaade undervejs til engelske Havne med Flæsk blev beslaglagt som Krigskontrabande. Værdien af de Baconladninger, som var undervejs, var 18,5 Mill. Kr., som efter Krigen blev tilbagebetalt Danmark. Modtagelsen af Svin paa de hjemlige Slagterier maatte suspenderes en Uge, indtil der blev aabnet en Kredit gennem Nationalbanken, saa man kunde fortsætte. De begrænsede Kultilførsler standsede, og i de lange Besættelsesaar maatte Slagterierne som saa mange andre Virksomheder klare sig med Brunkul og Tørv. Svinekortordningen blev ophævet, Tilførslerne af Foderstoffer udefra standsede, og Produktionens Størrelse blev bestemt af den hjemlige Avl. To daarlige Høstaar førte med sig, at Svineslagtningerne gik tilbage med rivende Hast. I 1942 var man paa Sydthy Andelsslagteri nede paa 6505 Stk., og Aaret efter havde man 8879 Stk. I de to sidste Besættelsesaar fik man en lille Stigning. Landbruget var naturligvis som alle andre Erhverv nødt til at skaffe sig Indkomster, og Hjemmemarkedet stillede sine Krav ved Siden af, at man i saa høj Grad som muligt blev tvunget til at levere til den tyske Besættelsesmagt — i første Omgang paa Nationalbankens Regning.

Endelig i 1945 slog Befrielsens Time for vort Land, som i de sidste Maaneder havde svævet mellem Haab og Frygt. Paa det første Bestyrelsesmøde efter Besættelsens Ophør kunde Slagteriets Formand udtale sin Glæde over, at Virksomheden var kommet gennem Besættelsestiden uden at lide Overlast, og at Bestyrelsen kunde samles fuldtalligt.

Det varede dog noget, inden de normale Handelsforbindelser kunde genoptages, og den tilbudte Englandspris var i første Omgang en stor Skuffelse. Efter mange Forhandlingsmøder enedes man om en Notering paa 259 Øre fra 30. August 1945, efter at Noteringen siden 1943 havde ligget fast paa 272 Øre pr. kg. Under Krigen og indtil 1950 var alt Eksportsalg foregaaet gennem det ministerielle Udvalg »Baconudvalget«, men efterhaanden blev Tiden moden til, at Eksporten kunde overgaa til Landbrugsorganisationerne, og fra 22. Januar 1950 oprettedes »Eksportslagteriernes Salgsforening«, som alle Andels- og Privatslagterier er tilsluttet. Senere er der som bekendt ført en Række Forhandlinger med England paa Grundlag af de saakaldte Langtidsaftaler, hvoraf den sidste er afsluttet for nylig. Disse Forhandlinger vil dog være i saa frisk Minde, at det er unødvendigt at gennemgaa dem i et Jubilæumsskrift.

I Efteraaret 1949 blev Bogholder *Edv. Sørensen,* Vojens, antaget som Direktør efter Direktør E. Jeppesens Død.

FREMGANGSAAR MED KRAV OM STORE UDVIDELSER

Fra Aaret 1949 er der sket en fortsat Fremgang for Svineproduktionen og Afsætningen til Udlandet, og vort Slagteri har faaet sin Andel i denne Fremgang, der er foregaaet i en stejlt stigende Kurve. Slagtningerne i Hurup steg fra 18.000 til 28.000, til 30.000 og 40.000 Aaret derefter, indtil man i 1954 satte Rekord med 48.586 Stk. Svin. Fremgangen er fortsat i Jubilæumsaaret, hvor man i de første tre Kvartaler har slagtet 36.891 Svin med en Omsætning paa 10.400.258 Kroner.

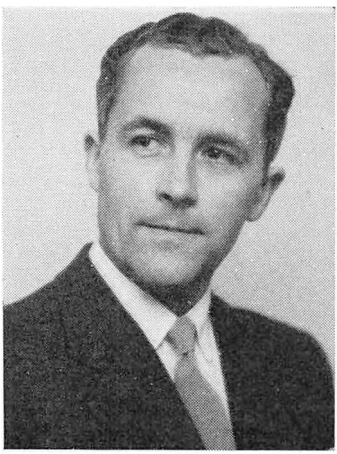

Direktør E. Sørensen

Denne Fremgang har imidlertid ogsaa stillet store Krav til det tekniske Apparat paa Virksomheden. I de mange og fattige Besættelsesaar var Slagteriet afskaaret fra at kunne foretage adskillige tiltrængte Fornyelser og Forbedringer, og saa snart Materialesituationen tillod det efter Krigen, maatte man gaa i Gang med en tiltrængt Fornyelse af Slagteanlægget. Da Modtagelsen af Svin oversteg den Kapacitet, hvortil Slagteriet blev bygget i 1930, nemlig ca. 35.000 Svin aarligt, maatte man under Hensyn til en betryggende Behandling af Produkterne foretage en Række omfattende Fornyelser, Udvidelser og Udskiftninger, som endnu er i Gang i Jubilæumsaaret.

Man begyndte i 1950 med et nyt Køleanlæg, der kostede 88.756 Kr., hvortil kom som en nødvendig Udgift Udbetaling af Andele paa 90.625 Kr. i 1951, da Slagteriet gik ind i en ny 10 Aars-Periode. I 1952 fulgte Moderniseringer for 38.023 Kr., i 1952—53 fik man Saltkælder med Kølerør for 100.000 Kr., i 1953 Kølerum med Køleanlæg for 165.000 Kr., og i indeværende Aar bliver Fedtsmelteriet og Tarmrenseriet flyttet, og der indrettes Udskæringsrum og foretages Forbedringer i Folkestuen. Disse Arbejder er anslaaet til ca. 160.000 Kr., hvortil kommer, at Slagteriet har faaet opfyldt et længe næret Ønske. Man har købt Ejendom paa Hoved-

gaden i Hurup til Butikssalget, og med den Ombygning, som netop er afsluttet, vil dette Arbejde og Ejendommen tilsammen koste ca. 160.000 Kr.

Det er naturligvis store Udgifter, men Udviklingen, siden man begyndte paa Moderniseringen, har tilfulde vist, at denne Investering har været nødvendig. Det vilde have været umuligt at behandle næsten 50.000 Svin paa den rigtige Maade med Hensyntagen til Kvalitetskravene i et 25 Aar gammelt Slagteri, der var bygget til 35.000 Svin.

Ved Jubilæet er vor Virksomhed moderniseret, vel udrustet til at modtage Andelshavernes Svin og give dem den Behandling, som forudsætter den højest mulige Pris paa det udenlandske Marked.

Paa Jubilæumsdagen Fredag den 16. December er der Reception paa Slagteriets Kontor og senere Frokost paa Missionshotellet for Venner og Forretningsforbindelser.

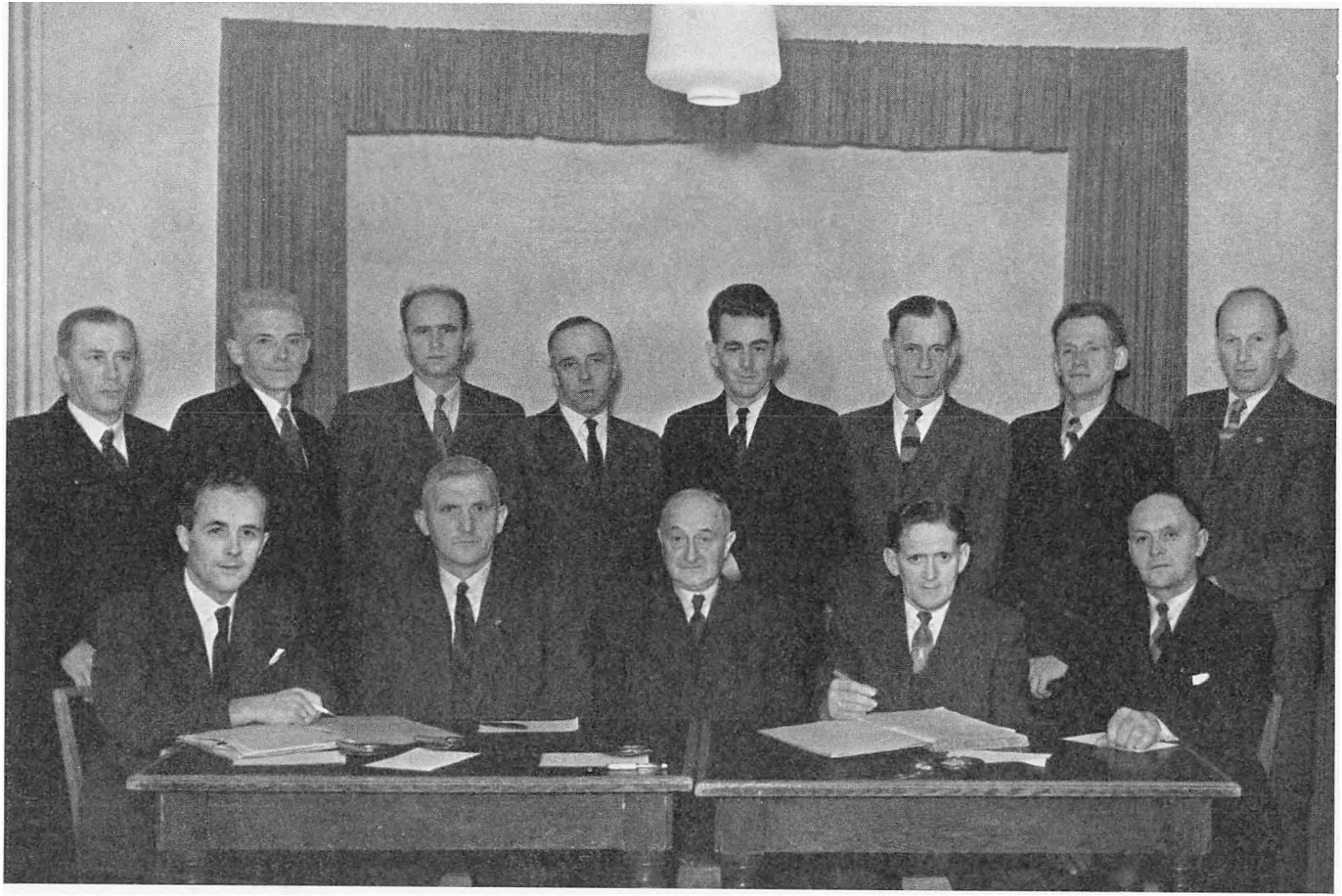

Slagteriets nuværende Bestyrelse

Slagteriets Formænd

I de forløbne 25 Aar har Sydthy Andels-Svineslagteris Bestyrelse kun haft to Formænd. De har hver paa sin Vis haft stor Betydning for Virksomheden, og selv om den nuværende Formand, Gdr. *Laur. Christensen,* forud for Udarbejdelsen af dette Skrift har angivet, at det skal være Virksomheden som Helhed og ikke Enkeltpersoners Indsats, der nævnes, ud fra den Betragtning, at i et Andelsforetagende naas Resultaterne gennem manges Samvirke, saa vilde Billedet af Slagteriets Virke dog være mangelfuldt, om man ikke nævnede enkelte Mænd og deres Gerning for Virksomheden.

Gdr. *Nikolaj Nikolajsen,* »Over Astrup«, udførte ved Slagteriets Oprettelse et personligt Arbejde, som allerede er berørt i Indledningen af Jubilæumsskriftet. Selv om det nu er en Aarrække siden, han afgik ved en alt for tidlig Død, er baade hans Navn og dygtige Landmandsgerning i frisk Minde paa denne Egn. Han var født paa »Over Astrup«, som han overtog efter sin Far, og selv fortsatte han det Opdyrkningsarbejde, som Faderen med stort Held havde indledet paa Gaarden. Nikolajsen blev paa mange Maader en Foregangsmand inden for Sydthys Landbrug. Paa et Tidspunkt, hvor Plantningssagen ikke var saa anerkendt som i vore Dage, gik han ind for Læplantningen og anlagde omkring sin Gaard og paa dens Marker store og gode Læhegn, som den Dag i Dag er en Pryd for »Over Astrup«. Samtidig med, at han var en dygtig, praktisk Landmand, havde han en usædvanlig Sans for at forskønne og hygge, og Gaarden drev han tidligt

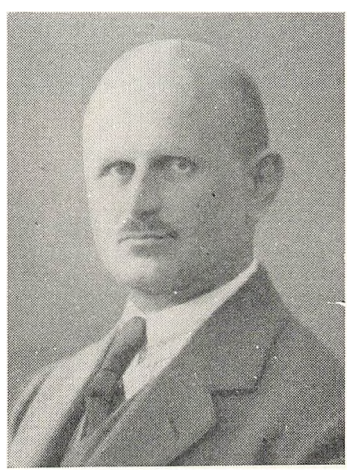

N. Nikolajsen, Over Astrup
Slagteriets Formand 1930—34

frem til et mønsterværdigt Brug. Fra sit Barndomshjem havde han en — man kan vist godt sige medfødt Interesse for Andelsbevægelsen, og det var ham meget om at gøre, at Sydthy fik et selvstændigt Andelsslagteri, da Svineproduktionens Stigning gjorde det nærliggende at gennemføre denne Opgave. I de første Aar blev han Slagteriets første Formand. Hans Virke paa denne Post var præget af den Ærlighed, Redelighed og Retsindighed, som han selv havde afstukket som Virksomhedens Motto, og det var med Beklagelse, at Bestyrelsen tog Afsked med ham i 1934, da han efter sin Læges Raad saa sig nødsaget til at indskrænke sit Arbejde.

Gdr. *Laur. Christensen,* »Hovgaarden«, Vibberstoft, har været Formand siden 1934. Da han i sin Tid overtog dette Hverv, fulgte han sin Forgængers Eksempel og skrev i Forhandlingsprotokollen nogle Ord om, hvad han saa som Maalet for Virksomheden, og tegnede som sit Ønske, »*at Slagteriet fremad i Tiden maa staa som et Vidnesbyrd om danske Landmænds Vilje og Sammenhold til gennem fælles Arbejde indadtil at virke for økonomisk Fremgang, og udadtil at vise de fineste Produkter, som danske Landmænd og danske Arbejdere kan producere. I det Haab ønsker jeg sammen med Slagteriets Bestyrelse, Andelshavere, Direktør, Funktionærer og Arbejdere at deltage i Arbejdet for Slagteriets Trivsel og Fremgang*«.

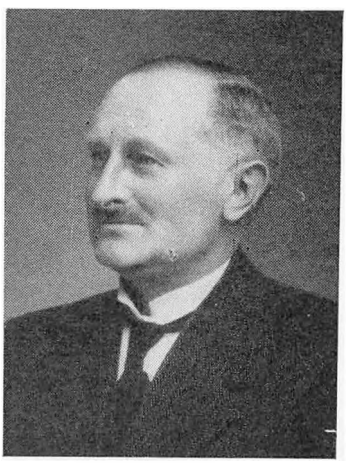

Slagteriets Formand
Gdr. Laur. Christensen,
»Hovgaarden«, Vibberstoft

Laur. Christensens Kolleger i Bestyrelsen vil sikkert være de første til at anerkende, at han har fulgt denne Linje. Med Hensyntagen til alle Sider, til Andelshaverne, til Funktionærerne og Arbejderne, der tjener deres Brød paa Slagteriet, har han paa sin rolige, besindige og myndige Maade styret sin Kurs gennem de mange Skær, som stærkt skiftende Vilkaar har udgjort i en lang Række af Aar.

Slagteriets Medstifter, *N. N. Stensgaard,* viste ikke alene ved Oprettelsen af Virksomheden sin Interesse. Han var Revisor til 1947, da han paa Grund af sin høje Alder trak sig tilbage fra dette betroede Hverv.

Paa Slagteriet er der ved Jubilæet en Stab af Funktionærer og Arbejdere, som har mange Aars Tjeneste bag sig. Af dem er der tre, som har været med gennem alle 25 Aar, nemlig Opsynsmand *N. W. Hebsgaard,* Slagtersvend *Tage Christensen* og Slagteriarbejder *Peder Nielsen.*

Omsætningen i de første 25 Aar

Aar	Antal Svin	Omsætning	Efterbetaling	Gennemsnitspris		Køre-penge pr.Svin	Drifts-omkostn. pr.Svin
				pr. kg	pr. Svin		
1931	34.001	2.074.982.77	123.390.57	0.88	57.78	0.44	4.16
1932	36.894	2.166.929.23	173.679.07	0.84	54.09	0.35	4.01
1933	30.215	2.614 568.84	129.886.20	1.27	81.20	0.39	4.23
1934	22.695	2.464.904.12		1.53	99.93	0.45	5.08
1935	19.299	2.311.541.73	40.718.84	1.63	104.34	0.55	5.60
1936	21.092	2.453.014.23	52.582.35	1.74	111.08	0.64	5.10
1937	19.353	2.322.397.03	42.038.94	1.73	110.87	0.71	5.88
1938	17.722	2.412.825.86	52.934.37	1.79	117.03	0.75	6.30
1939	19.403	2.667.783.26	80.509.87	1.82	118.77	0.87	5.72
1940	22.097	3.280.359.67	97.695.54	2.07	142.12	1.13	5.89
1941	12.903	2.550.814.44	97.912.95	2.61	174.22	1.58	8.64
1942	6.505	1.553.519.21	55.290.87	2.78	204.52	1.77	13.44
1943	8.879	3.013.291.84	139.257.74	3.09	283.01	2.18	12.94
1944	13.760	4.143.999.94	204.466.50	3.13	258.34	2.80	10.71
1945	10.562	3.079.331.74	133.922.52	2.91	231.51	2.71	15.62
1946	13.055	3.601.865.06	199.446.28	2.94	223.02	2.34	13.42
1947	12.990	4.293.628.07	243.923.54	3.57	273.39	2.28	13.81
1948	10.008	4.076.163.32	199.566.50	4.24	338.24	2.51	20.59
1949	18.096	6.633.580.97	290.341.65	4.27	328.19	2.45	12.55
1950	28.693	9.307.421.03	360.770.48	4.06	290.57	2.36	11.07
1951	32.797	11.591.328.37	426.436.00	4.47	315.57	2.19	13.18
1952	30.364	11.225.709.21	442.956.80	4.74	335.28	2.17	14.18
1953	40.533	13.136.746.60	614.080.92	4.37	294.30	2.16	11.96
1954	48.586	15.258.131.45	721.501.56	4.25	281.87	2.18	12.21
1955 3Kvart.	36.891	10.400.258.55					

Samvirke

Det er spøgende sagt om de danske Andelsslagterier, at de drives saa rationelt, at det eneste, som gaar til Spilde, er Grisenes Svanesang. Der er den Sandhed heri, at man gennem et mangeaarigt Arbejde har faaet opbygget et Samvirke til Varetagelse af fælles Interesser og til Behandling af Biprodukter, som i en mindre Virksomhed delvis vilde gaa til Spilde, men som i Fællesdrift udbringes til den bedst mulige Pris — der til Tider har været endog overraskende stor — navnlig i de senere Aar, hvor den kemiske og medicinale Industri er traadt ind i Billedet. Her skal i Korthed gives en Redegørelse for de Virksomheder, som Sydthy Andels-Slagteri er tilsluttet.

Eksportslagteriernes Salgsforening, Axelborg, er, som nævnt i foranstaaende, det vigtigste Organ for Slagteriernes fælles Optræden. »Andelsslagteriernes Fælleskontor«, oprettet 6. Juli 1890, varetager en lang Række vigtige Opgaver. Slagterierne har herigennem deres egne Forsikringer og Indkøbsforening. Landbrugsministeriets Baconudvalg, som havde Lokaler her, administrerede Svinereguleringen; Flæskerationeringen administreredes ogsaa herfra, og alt Salg af Bacon, Søer og Svinefedt er siden 1939 dirigeret herfra. Baconudvalget er, som tidligere omtalt, afløst af »Eksportslagteriernes Salgsforening«, hvis daglige Ledelse med megen Dygtighed varetages af Direktør H. Behnke.

Danske Andelsslagteriers Tarmsalg, Glostrup, (D. A. T.), som Slagteriet har været Medlem af siden Oprettelsen, aftager alle Tarme, saavel af Svin som af Kreaturer, paa Stedet og driver en betydelig Eksportvirksomhed. Selskabet, som blev oprettet den 10. November 1913, havde sidste Aar en Omsætning paa 26.408.200 Kr.

N. A. F. A., Nørresundby, ejes af ialt 32 jydske Andelsslagterier og behandler Svine- og Okseblod, der omdannet til Blodalbuminpulver er en

betydelig Eksportvare. Virksomheden, der startede i 1936, havde i Aar en Omsætning paa 3.645.000 Kr.

Hudecentralen, som blev oprettet i 1951, modtager alle Huder og Skind og har allerede vist sin Betydning, ikke alene prismæssigt, men ogsaa m. H. t. Kvalitet. Omsætning i indeværende Aar 29 Millioner Kroner.

J. A. K. A. — jydske Andelsslagteriers Konservesfabriker — er et af de yngste Skud paa Stammen. Det blev oprettet i 1951 og har i det sidst afsluttede Regnskabsaar pr. 1. Oktober haft en Omsætning paa 25,3 Millioner Kroner.

Fra det daglige Arbejde

I VOR VIRKSOMHED

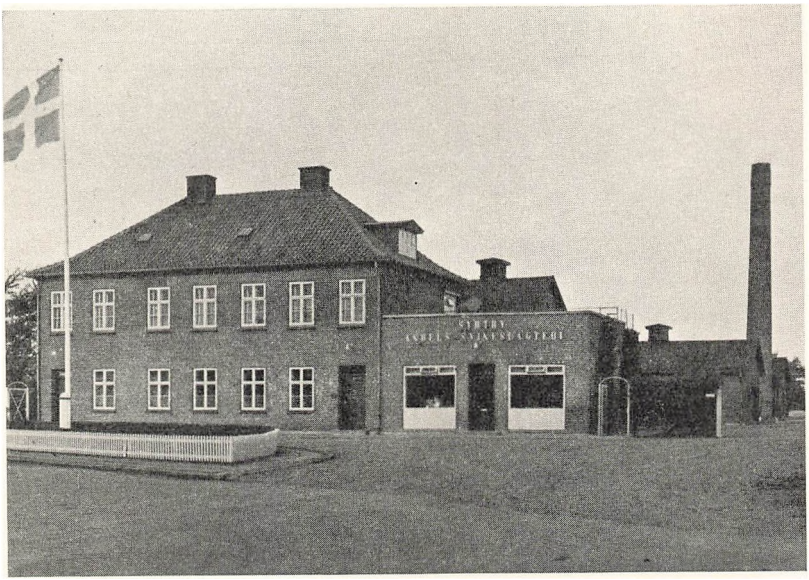

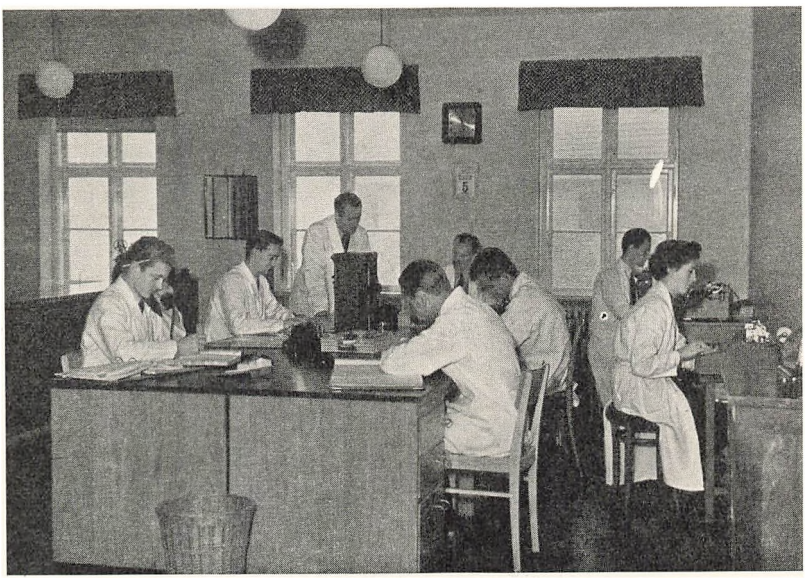

Dyrlæge-kontrol af de nyslagtede Svin

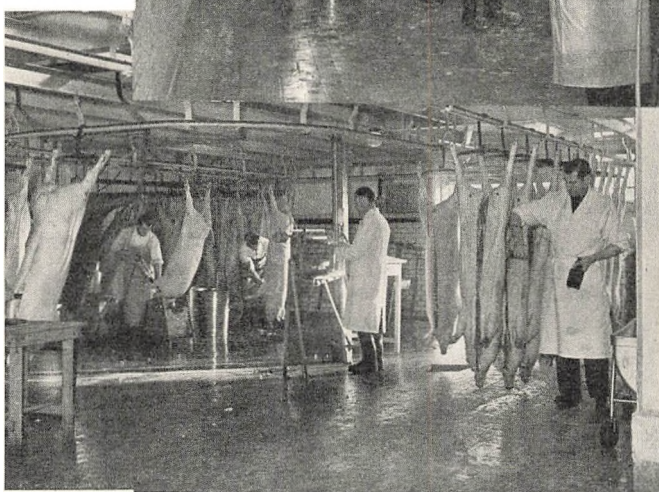

Grisene vejes og stemples

Sortering og Flækning

Situationer fra en Slagtedag

Flæsket tilskæres

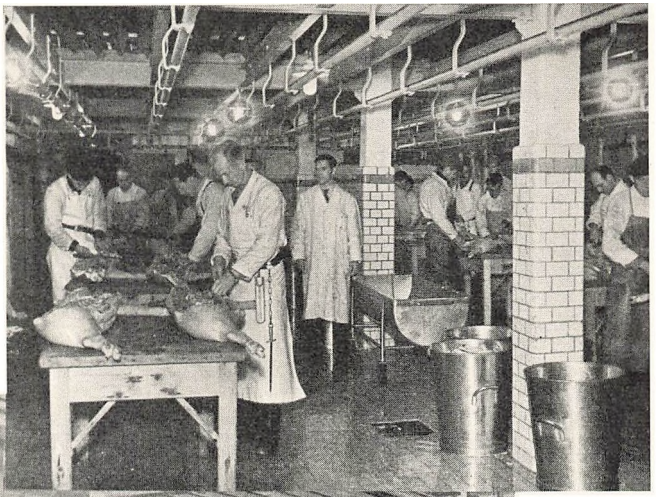

— og saltes

samt emballeres til Afsendelse

Den videre Behandling af Svinene

Lange Rækker af fine og ensartede Baconsider til Nedkøling

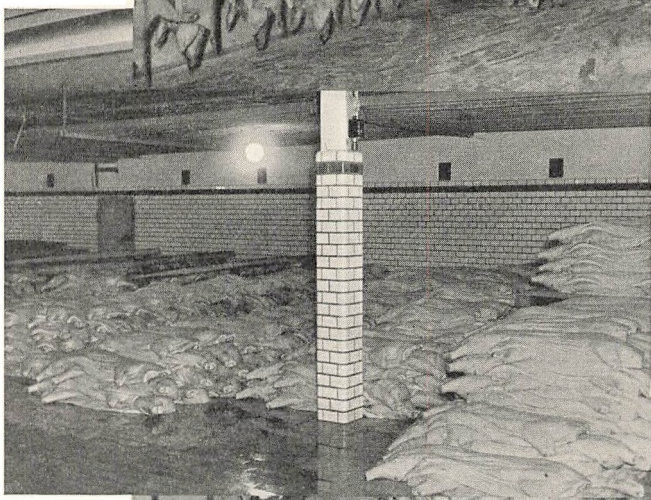

Lagring af det saltede Flæsk

Fra Kreaturslagteriet

Interiør fra de nye Rum samt Kreaturslagteriet

Fra Maskinhallen med Kølemaskinerne

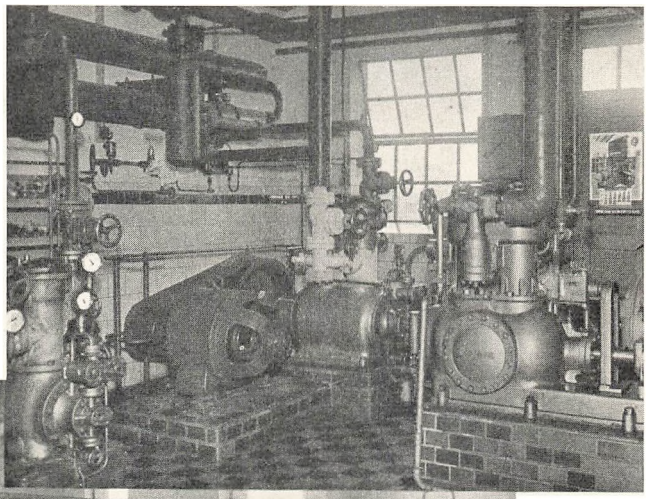

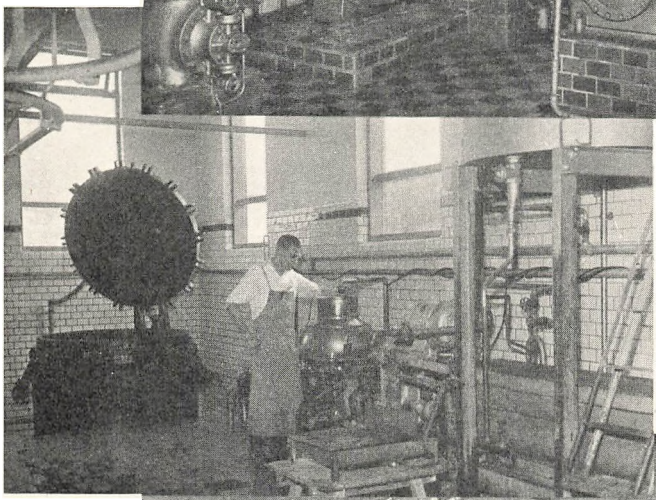

Det nye Fedtsmelteri

Og Tarmrenseriet

Flere Billeder fra de moderniserede Afdelinger

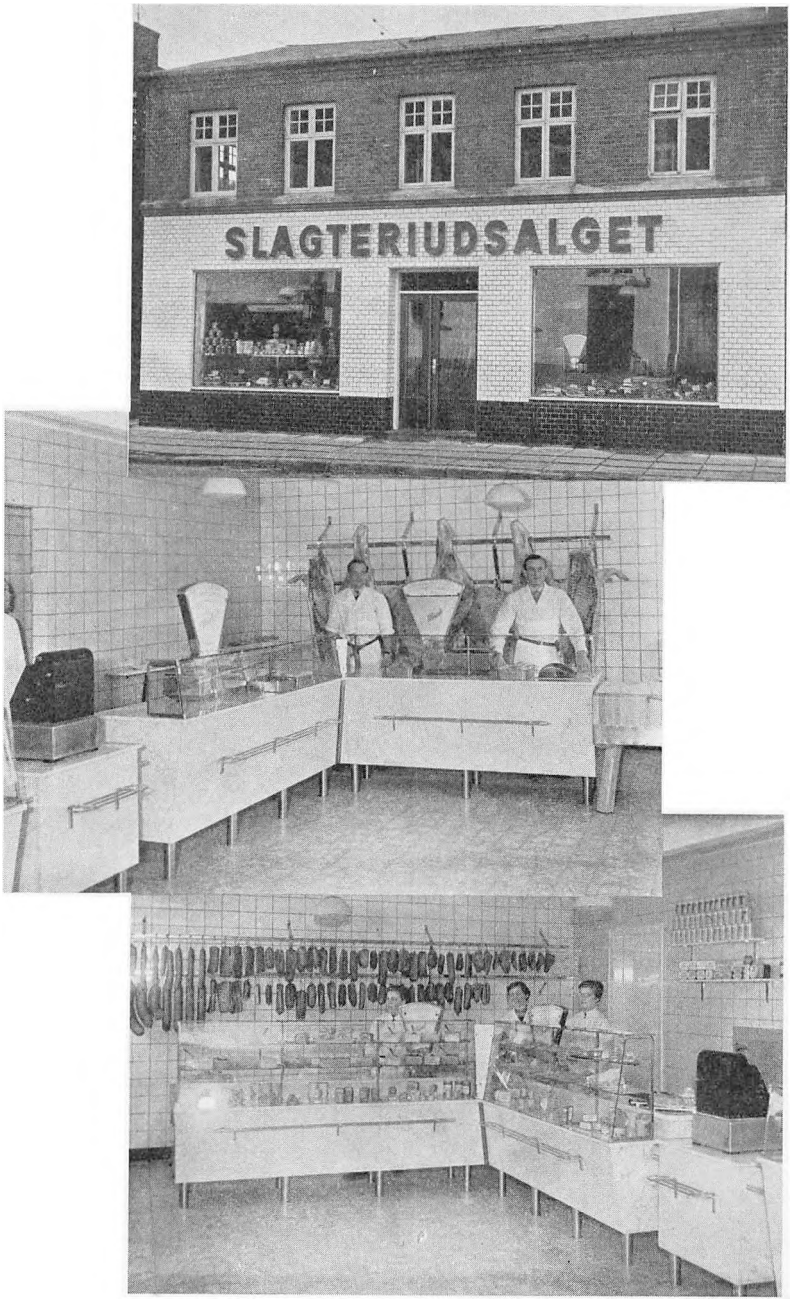

Slagteriets nye Udsalg paa Bredgade er nu aabnet efter omfattende Modernisering

Det samlede Personale ved 25 Aars Jubilæet